

L'imparfait

Tvoření

L'imparfait utvoříme z první osoby množného čísla přidáním koncovek imparfait.

od <u>1. os. pl. přít. času</u> +	-ais	-ions
	-ais	-iez
	-ait	-aient

Vezměme příklad slovesa *finir*:

1. osoba množného čísla – *nous finissons*, odtrhneme koncovku *-ons* a místo ní přidáváme k příslušným osobám koncovky *-ais, -ais, ait, ions, iez, aient*. Všimněte si, že výslovnost koncovek v tzv. botě je totožná.

Jedinou výjimku z uvedeného pravidla tvoření představuje sloveso *être*, které má v imparfait nepravidelný základ - j'**étais**.

U sloves typu *voyager*, tedy těch, jejichž základ končí písmenem *g*, je třeba v psaném projevu pamatovat na vložení *-e-* před koncovku imparfait v systému bota, aby byla zachována výslovnost jako v infinitivu.

je voyage**e**ais
tu range**e**ais
il mange**e**ait

Slovesa, jejichž základ končí písmenem *-i-*, budou mít v 1. a 2. osobě množného čísla vedle sebe dvě *i* měkká:

nous étudi**ii**ons
vous ri**ii**ez

nebo tvrdé a měkké *i*:

nous pay**i**ions
vous envoy**ie**ez

Použití

1) pro vyjádření děje, který není časově ohraničený:

Nous travaillions dans le même atelier.

2) pro popis okolností:

La chef lisait son rapport quand il est entré.

3) pro vyjádření opakovaných dějů:

Chaque matin, il arrivait au bureau vers huit heures et tout d'abord il traitait le courrier.

4) pro zjemnění žádosti:

Pardon, monsieur, je voulais vous demander un tout petit renseignement.

5) v 2. typu podmínkových vět pro vyjádření hypotézy:

Si la société était plus humaine, les personnes âgées seraient moins seules.

6) tzv. vyprávěcí imparfait – l'imparfait narratif jako stylistický prostředek:

Il a commencé à travailler le 5 janvier. Une semaine plus tard, il démissionnait.